

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 520

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 20 august 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 315 din 18 iunie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 alin. (1), (2) și (4) și art. 151 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 1 lit. a) și art. 3 alin. (2) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	2-5	1.137. — Ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice privind aprobarea Corrigendumului nr. 1 la Ghidul solicitantului — Condiții specifice pentru cererea de propuneri de proiecte de tip strategic nr. 126 „Schema de garanție pentru tineri” pentru implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013”	10-11
Decizia nr. 316 din 18 iunie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în ansamblul său, și a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 6 alin. (1) lit. e), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2) și art. 20—26 din Legea nr. 176/2010	5-9	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.015. — Ordin al ministrului transporturilor, interimar, privind modificarea art. 5 alin. (1) din Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.571/2012 pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 17/2011 privind controlul calității în domeniul securității aviației civile	9	60. — Ordin privind aprobarea instituirii unor reguli pe piața de echilibrare	12-14
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
		24. — Circulară privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii începând cu perioada de aplicare 24 iulie—23 august 2013	15
		25. — Circulară privind rata dobânzii penalizatoare pentru deficitele de rezerve minime obligatorii în monedă națională începând cu perioada de aplicare 24 august—23 septembrie 2013	15
		26. — Circulară privind ratele dobânzilor penalizatoare pentru deficitele de rezerve minime obligatorii în valută începând cu perioada de aplicare 24 august—23 septembrie 2013	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 315

din 18 iunie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 alin. (1), (2) și (4) și art. 151 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 1 lit. a) și art. 3 alin. (2) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 alin. (1), (2) și (4) și art. 151 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 1 lit. a) și art. 3 alin. (2) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Constantin Adrian Balaban Grăjdan în Dosarul nr. 11.333/105/2011 al Tribunalului Prahova — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 119D/2013.

La apelul nominal, răspunde autorul excepției, personal, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar prin care autorul excepției menționează că renunță la „susținerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 alin. (1), (2) și (4) și art. 151 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.”

Președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) și art. 3 alin. (2) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor. În acest sens, arată că avizul dat de Ministerul Justiției la proiectul Legii nr. 119/2010, prin care au fost eliminate pensiile militare de stat, a fost unul negativ și că este interesant de știut dacă referirile la scăderea cheltuielilor bugetare sunt reale. Totodată, solicită să se constate că pensia militară de stat nu a fost instituită ca supliment, ca adaos din partea statului. Arată că dreptul la pensia militară a fost statuat prin Decizia Curții Constituționale nr. 20/2000. Susține că armata este subordonată poporului, pentru garantarea integrității, independenței și suveranității țării și că există un proiect de lege la Senat prin care se revine la pensiile militare de stat. De asemenea, arată că dispozițiile criticate din Legea nr. 119/2010 contravin art. 139 din Constituție, întrucât prin adoptarea acestora a avut loc o deturnare de fonduri, neexistând pensie contributivă la militari, art. 31 din Constituție referitor la dreptul la informare publică, deoarece publicul a fost anunțat că s-au făcut economii prin abrogarea pensiilor de serviciu, precum și art. 44 din Constituție referitor la dreptul de proprietate privată, întrucât veniturile din pensie au fost diminuate cu 70%. Depune concluzii scrise în acest sens.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.080/2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 11.333/105/2011, **Tribunalul Prahova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 alin. (1), (2) și (4) și art. 151 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 1 lit. a) și art. 3 alin. (2) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de contestatorul Constantin Adrian Balaban Grăjdan într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 149 alin. (1), (2) și (4) și art. 151 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 20, art. 21 și art. 148, dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și celor ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

În acest sens, arată că se încalcă accesul liber la justiție, prin faptul că în cuprinsul hotărârilor pe care le ia Comisia de contestații din cadrul Ministerului Apărării Naționale se analizează legalitatea actelor normative care au stat la baza emiterii deciziei de revizuire a pensiei/de pensionare. Astfel, nu poate fi definitivă o hotărâre în care autoritatea nejurisdicțională și-a declinat competența luării vreunei decizii. Textele de lege criticate contravin principiilor constituționale, atâta timp cât nu prevăd ca alternativă și posibilitatea ca plângerea să poată fi depusă la instanța de judecată.

Totodată, susține că prevederile art. 1 lit. a) și art. 3 alin. (2) din Legea nr. 119/2010 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 31 alin. (2), art. 44 alin. (1)—(4) și (6), art. 111 alin. (1) teza a doua și art. 139 alin. (3), precum și dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, arată că anularea pensiei militare de stat ce reprezintă un drept de creanță asupra statului român și înlocuirea acesteia cu o pensie de asigurări sociale bazată pe principiul contributivității conduce la anularea definitivă a drepturilor de pensie din moment ce nu a contribuit niciodată la bugetul asigurărilor sociale și, pe cale de consecință, nu are niciun drept de a primi pensie pentru limită de vârstă de la acest buget, caz în care securitatea sa socială este amenințată. Pe de altă parte, înlocuirea pensiei militare de stat cu o pensie de asigurări sociale, acordată dintr-un fond la care militarii nu au contribuit niciodată, reprezintă o deturnare de fonduri.

De asemenea, arată că, având în vedere faptul că președinții comisiilor parlamentare și ai celor două Camere ale Parlamentului nu au solicitat informarea obligatorie referitoare la inițiativa legislativă prin adoptarea căreia s-au modificat

prevederile bugetului de stat și al celui de asigurări sociale de stat, contrar dispozițiilor art. 111 alin. (1) teza a doua din Constituție, dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale.

Tribunalul Prahova — Secția I civilă opinează în sensul că prevederile de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate. Astfel, cu privire la criticile de neconstituționalitate aduse dispozițiilor art. 149 alin. (1), (2) și (4) și art. 151 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010, arată, în esență, că acestea sunt neîntemeiate, din moment ce, potrivit art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, hotărârile comisiilor de contestații sunt supuse controlului instanțelor de judecată. Cu privire la dispozițiile criticate din Legea nr. 119/2010, opinează în sensul constituționalității acestora, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 149 alin. (1), (2) și (4) și art. 151 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, și ale art. 1 lit. a) și art. 3 alin. (2) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

Dispozițiile criticate din Legea nr. 263/2010 au următorul conținut:

— Art. 149 alin. (1), (2) și (4): „(1) *Deciziile de pensie emise de casele teritoriale de pensii și de casele de pensii sectoriale pot fi contestate, în termen de 30 de zile de la comunicare, la Comisia Centrală de Contestații, respectiv la comisiile de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații.*

(2) *Procedura de examinare a deciziilor supuse contestării reprezintă procedură administrativă prealabilă, obligatorie, fără caracter jurisdicțional.*

[...]

(4) *Deciziile de pensie necontestate în termenul prevăzut la alin. (1) sunt definitive.”;*

— Art. 151 alin. (2) și (3): „(2) *Hotărârile prevăzute la art. 150 alin. (3) pot fi atacate la instanța judecătorească competentă, în termen de 30 de zile de la comunicare.*

(3) *Hotărârile prevăzute la art. 150 alin. (3) care nu au fost atacate la instanțele judecătorești în termenul prevăzut la alin. (2) sunt definitive.”.*

Dispozițiile criticate din Legea nr. 119/2010 au următorul conținut:

— Art. 1 lit. a): „*Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare: a) pensiile militare de stat; [...].*”;

— Art. 3 alin. (2): „*În situația pensiilor dintre cele prevăzute la alin. (1), care au fost stabilite în baza legilor speciale, pensia din sistemul public se determină considerându-se a fi îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 31 alin. (2) privind informarea corectă a cetățenilor de către autoritățile publice, art. 44 alin. (1)—(4) și (6) privind dreptul de proprietate, art. 111 alin. (1) teza a doua privind informarea Parlamentului, art. 139 alin. (3) privind contribuțiile la constituirea unor fonduri și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană, dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, precum și dispozițiilor art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, privind dreptul la un tribunal independent și imparțial.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Referitor la cererea de renunțare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 alin. (1), (2) și (4) și art. 151 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită, întrucât excepția de neconstituționalitate este de ordine publică, prin invocarea ei punându-se în discuție abaterea unor reglementări legale de la dispozițiile Legii fundamentale. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate nu rămâne la dispoziția părții care a invocat-o și ea nu este susceptibilă de acoperire nici pe calea renunțării exprese la soluționarea ei. Totodată, potrivit art. 55 din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională, legal sesizată, procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la [...] stingerea procesului [...].*”

II. Analizând excepția de neconstituționalitate invocată în fața instanței judecătorești, Curtea reține următoarele:

Cu privire la critica potrivit căreia, în cazul neparcurgerii procedurii prealabile procedurii prealabile obligatorii ce se desfășoară în cadrul comisiei de contestații organizate la nivelul Ministerului Apărării Naționale, titularul dreptului la pensie ar fi împiedicat de a se adresa justiției, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 956 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 12 decembrie 2012, și prin Decizia nr. 1.080 din 13 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 5 februarie 2013, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 și art. 151 alin. (1) și (3) din Legea nr. 263/2010.

Curtea a reținut că, reglementând această procedură, legiuitorul a urmărit degrevarea instanțelor de judecată de o mare parte a cauzelor privind drepturile de asigurări sociale prin interpunerea comisiilor de contestații în procedura de soluționare a acestora. Astfel, pensionarii pot supune deciziile de pensii controlului comisiei de contestații fără a mai parcurge procedura, în principiu de mai lungă durată, din fața instanțelor de judecată și, numai în situația când nu sunt mulțumiți de hotărârile acestei comisii, pot să le supună analizei instanței de judecată. O astfel de procedură nu poate fi privită ca aducând eo ipso atingere dreptului de acces liber la justiție, chiar dacă are caracter obligatoriu, atât timp cât, ulterior parcurgerii sale,

persoana interesată se poate adresa instanței de judecată. Prevederile art. 21 din Constituție nu interzic existența unei astfel de proceduri administrative prealabile și nici obligativitatea acesteia atât timp cât nu are un caracter jurisdicțional.

De altfel, în același sens s-a pronunțat Curtea Constituțională și prin Decizia nr. 121 din 9 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 8 martie 2010, în care a statuat că „înstituirea unei proceduri administrative prealabile, obligatorii, fără caracter jurisdicțional nu este contrară principiului liberului acces la justiție cât timp decizia organului administrativ poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești”.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat prin Hotărârea din 23 iunie 1981, pronunțată în *Cauza Le Compte, Van Leuven și De Meyere contra Belgiei*, paragraful 51, ori Hotărârea din 26 aprilie 1995, pronunțată în *Cauza Fischer contra Austriei*, paragraful 28, că imperative de suplețe și eficacitate, pe deplin compatibile cu protecția drepturilor protejate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pot justifica intervenția prealabilă a unor organe administrative care nu îndeplinesc condițiile cerute de art. 6 paragraful 1 din Convenție. Ceea ce impun însă dispozițiile acestui articol convențional este ca decizia unei asemenea autorități să fie supusă controlului ulterior exercitat de un organ de plină jurisdicție, adică un „tribunal” în sensul Convenției.

Faptul că, prin neparcurgerea acestei proceduri ori prin nerespectarea termenelor legale, cel interesat ar putea pierde dreptul de acces la justiție nu este nici el de natură să demonstreze neconstituționalitatea procedurii administrative prealabile analizate.

Astfel, așa cum Curtea a statuat în mod constant în jurisprudența sa, „liberul acces la justiție semnifică faptul că orice persoană se poate adresa instanțelor judecătorești pentru apărarea drepturilor, a libertăților sau a intereselor sale legitime, iar nu faptul că acest drept nu poate fi supus niciunei condiționări.

Mai mult, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât cu respectarea cadrului legal stabilit de legiuitor, care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, are legitimarea constituțională de a stabili procedura de judecată. Aceasta implică și reglementarea unor termene, după a căror expirare valorificarea dreptului nu mai este posibilă”.

Cu privire la dispozițiile art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 956 din 13 noiembrie 2012, a constatat că acestea sunt constituționale în măsura în care se interpretează că nesoluționarea contestațiilor și necomunicarea în termenul legal a hotărârilor Comisiei Centrale de Contestații, respectiv ale comisiilor de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații nu împiedică accesul la justiție. Autorii excepției criticau faptul că art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, prin redactarea sa restrictivă, în sensul posibilității de a ataca în instanță doar hotărârile comisiilor de contestații, iar nu și direct deciziile de pensionare, creează în fapt un obstacol pentru accesul la justiție în situația în care aceste comisii nu răspund contestatarilor în termenul prevăzut de lege.

Față de această critică de neconstituționalitate, Curtea a reținut că aspectele de neconstituționalitate invocate provin dintr-o eronată interpretare a textului de lege criticat.

Curtea a statuat că interpretarea dată dispozițiilor art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, în sensul că acestea ar putea amâna fără limită de timp realizarea drepturilor titularilor dreptului de pensie, poate fi privită, fără îndoială, ca o atingere a dreptului de care aceștia trebuie să se bucure potrivit art. 21 din Constituție.

Curtea a apreciat că înlăturarea oricărei posibile interpretări a legii de natură să limiteze accesul liber la justiție se impune cu atât mai mult în contextul avut în vedere cu cât acesta privește realizarea dreptului la pensie.

Curtea a reținut că, în măsura în care o persoană face dovada îndeplinirii cerințelor legii de a se adresa comisiei de contestații pentru soluționarea cererilor referitoare la drepturile de asigurări sociale și a faptului că termenul legal pentru soluționarea și comunicarea acestora a fost depășit, instanțele de judecată, în virtutea rolului lor activ prevăzut de Codul de procedură civilă, nu ar putea respinge ca prematură ori inadmisibilă acțiunea, ci ar proceda la soluționarea acesteia pe fond. Aceasta nu exclude demersul prealabil al instanței de a obține răspunsul pe care comisia l-a dat contestației formulate potrivit art. 149 din Legea nr. 263/2010.

Referitor la criticile de neconstituționalitate a dispozițiilor din Legea nr. 119/2010, Curtea s-a pronunțat prin numeroase decizii, respingând ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate.

Astfel, în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a statuat că textele de lege criticate afectează pensiile speciale doar pe viitor și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă, nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*.

Având în vedere că pensiile speciale nu reprezintă un privilegiu, ci au o justificare obiectivă și rațională, Curtea a considerat că acestea pot fi eliminate doar dacă există o rațiune, o cauză suficient de puternică spre a duce în final la diminuarea prestațiilor sociale ale statului sub forma pensiei. Or, în cazul Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, Curtea a constatat că o atare cauză o reprezintă necesitatea reformării sistemului de pensii, reechilibrarea sa, eliminarea inechităților existente în sistem și, nu în ultimul rând, situația de criză economică și financiară cu care se confruntă statul, deci atât bugetul de stat, cât și cel al asigurărilor sociale de stat. Astfel, această măsură nu poate fi considerată ca fiind arbitrară; de asemenea, Curtea a reținut că măsura nu impune o sarcină excesivă asupra destinatarilor ei, ea aplicându-se tuturor pensiilor speciale, nu selectiv, și nu prevede diferențieri procentuale pentru diversele categorii cărora i se adresează, pentru a nu determina ca una ori alta să suporte mai mult sau mai puțin măsura de reducere a venitului obținut dintr-o atare pensie.

Totodată, prin Decizia nr. 977 din 12 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 10 octombrie 2011, Curtea a statuat: „cuantumul viitoare ale pensiilor aflate în plată nu pot fi subsumate unui drept de proprietate pe care beneficiarul unei pensii l-ar avea. Cuantumul pensiei reprezintă un bun numai în măsura în care acesta a devenit exigibil”.

Prin Decizia nr. 551 din 24 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 10 iulie 2012, Curtea a reținut că „și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu în Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în *Cauza Munoz Diaz împotriva Spaniei*, paragraful 44, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că drepturile decurgând din sistemul de asigurări sociale sunt drepturi patrimoniale protejate de art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, dar acest lucru nu înseamnă că implică un drept la dobândirea proprietății sau la o pensie de un anumit cuantum”.

Cu privire la critica potrivit căreia nu s-au realizat economiile previzionate prin adoptarea Legii nr. 119/2010, Curtea a reținut,

prin Decizia nr. 1.010 din 27 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 24 ianuarie 2013, că această critică „poate pune în discuție caracterul eficient și adecvat al reglementării, aspect care nu poate fi supus însă analizei instanței de contencios constituțional. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (2) și art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, ceea ce înseamnă analiza acestora în raport cu prevederile Constituției. Aceasta este o analiză de drept, Curtea neavând posibilitatea de a sancționa oportunitatea sau eficiența politicii economice adoptate de stat.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care, prin Decizia din 15 mai 2012 cu privire la Cererea nr. 63.627/11 introdusă de *Constantin Abăluță și alții împotriva României*, a statuat că diminuarea pensiilor militare de stat din România a reprezentat o modalitate de a integra

aceste pensii în sistemul general prevăzut prin Legea nr. 263/2010 și a arătat că motivele invocate pentru adoptarea acestei legi nu pot fi considerate drept nerezonabile sau disproporționate (paragraful 16). De asemenea, Curtea a subliniat faptul că reforma sistemelor de pensii a fost fundamentată pe rațiuni obiective, și anume contextul economic și corectarea inegalităților existente între diferitele sisteme de pensii (paragraful 15). Având în vedere aceste considerente, Curtea a considerat că măsurile criticate de reclamantii nu i-au determinat pe aceștia să suporte o sarcină disproporționată și excesivă, incompatibilă cu dreptul de proprietate, și nu au fost în mod nejustificat discriminați în raport cu alți pensionari (paragraful 20).

În final, Curtea reține că dispozițiile constituționale ale art. 31 alin. (2) privind informarea corectă a cetățenilor de către autoritățile publice, ale art. 111 alin. (1) teza a doua privind informarea Parlamentului de către Guvern și celelalte organe ale administrației publice ale art. 139 alin. (3) privind contribuțiile la constituirea unor fonduri și ale art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană nu au incidență în soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin Adrian Balaban Grăjdan în Dosarul nr. 11.333/105/2011 al Tribunalului Prahova — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 149 alin. (1), (2) și (4) și art. 151 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 1 lit. a) și art. 3 alin. (2) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Prahova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 18 iunie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 316

din 18 iunie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în ansamblul său, și a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 6 alin. (1) lit. e), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2) și art. 20—26 din Legea nr. 176/2010

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător

Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în ansamblul său, și a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 6 alin. (1) lit. e), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2) și art. 20—26 din Legea nr. 176/2010, excepție ridicată de Cornelia Brîndușa Novac în Dosarul nr. 2.157/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 171D/2013 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Agenția Națională de Integritate, directorul Direcției Generale Juridică, Control, Relații Publice și Comunicare, Ioana Lazăr, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența recentă, în materie, a Curții Constituționale, spre exemplu deciziile nr. 204, nr. 205, nr. 207, nr. 208 și nr. 210 din 29 aprilie 2013. Depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 1.018 din 19 iulie 2010 și nr. 663 din 26 iunie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 3.369 din 21 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 2.157/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în ansamblul său, precum și a art. 1 alin. (3), art. 6 alin. (1) lit. e), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2) și art. 20—26 din Legea nr. 176/2010.**

Excepția a fost ridicată de Cornelia Brîndușa Novac într-o cauză având ca obiect cererea de anulare a unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate în legătură cu încălcarea regimului juridic al incompatibilităților.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia formulează, pe de o parte, critici de neconstituționalitate extrinsecă, potrivit cărora modul de adoptare a Legii nr. 176/2010 contravine art. 75 alin. (4) și (5) din Constituție. Astfel, prevederile art. 13—19 și art. 27—32 au fost adoptate de Camera Deputaților, ca primă Cameră sesizată, și de Senat, în calitate de Cameră decizională, deși domeniul de reglementare al acestor texte de lege este de instituire a unor fapte ca având natură contravențională, a unor proceduri de soluționare a plângerilor contravenționale și de incriminare a unor fapte ca infracțiuni. Or, potrivit art. 75 alin. (1) raportat la art. 73 alin. (3) lit. h), m) și art. 44 din Constituție, aceste legi de natură organică se supun spre dezbateră Senatului, în calitate de primă Cameră sesizată, și Camerei Deputaților, în calitate de Cameră decizională. În cauza de față, textul adoptat de Camera Deputaților a suferit o serie de modificări la Senat, inclusiv în ceea ce privește art. 13—19 și art. 27—32 din lege, astfel încât revenirea acestor texte de lege la Camera sesizată era obligatorie, Camera Deputaților având competența de a decide în mod definitiv, în procedură de urgență.

De asemenea, autorul susține că la adoptarea textului Legii nr. 176/2010 nu au fost avute în vedere considerente obligatorii ale Deciziei Curții Constituționale nr. 1.018 din 19 iulie 2010. Textul Legii nr. 176/2010, în forma în care a fost publicată în Monitorul Oficial al României, la data de 2 septembrie 2010, este o reproducere fidelă a textului legii care a fost declarată neconstituțională prin decizia menționată. Or, potrivit jurisprudenței Curții (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 91 din 10 octombrie 1995), Parlamentul nu este îndreptățit să confirme o normă neconstituțională, care își păstrează acest caracter cât timp legiuitorul nu a modificat-o. Tot astfel, nici modificarea sau completarea dispoziției legale criticate nu poate acoperi neconstituționalitatea constatată de către Curtea Constituțională, actele normative succesive de modificare și completare fiind lovite de același viciu de neconstituționalitate în măsura în care confirmă soluția legislativă declarată neconstituțională din punct de vedere intrinsec sau extrinsec.

Pe de altă parte, autorul excepției formulează critici de neconstituționalitate intrinsecă, referindu-se, în principal, la faptul că Agenția Națională de Integritate, prin natura ei, reprezintă, în continuare, o structură paraconstituțională, nepermisă de Legea fundamentală. Prin activitatea și procedurile specifice, aceasta reprezintă o instituție cu caracter jurisdicțional, ceea ce contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) raportat la art. 116 alin. (2) și art. 126 alin. (1). Astfel, procedura de evaluare a averii, a conflictelor de interese și a incompatibilităților, urmată de inspectorii de integritate, prezintă elemente specifice activității organelor de cercetare penală sau instanțelor judecătorești, astfel: în cadrul activității de evaluare, inspectorii de integritate administrează și evaluează probe, solicită informații necesare de la orice instituție, autoritate publică, persoană juridică de drept public sau privat, solicită efectuarea de expertize, în urma cărora apreciază, printr-un raport de evaluare, dacă averea este nejustificată sau dacă există conflicte de interese sau incompatibilități. Așadar, raportul de evaluare are efecte similare unui rechizitoriu/hotărâri judecătorești, inspectorul de integritate având, în realitate, competența legală de „a spune dreptul”, activitate permisă numai instanțelor judecătorești.

Mai mult, sarcina probei este răsturnată, cel care a primit raportul de evaluare fiind în situația de a-și dovedi nevinovăția sau neîncălcarea dispozițiilor legale. Toate acestea demonstrează încălcarea art. 23 alin. (11), art. 44 alin. (8) și (9) și art. 124 alin. (2) din Constituție, dar și a considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010. Împrejurarea că raportul de evaluare poate fi contestat în justiție nu infirmă caracterul jurisdicțional al activității Agenției Naționale de Integritate, dat fiind că raportul întocmit de această autoritate enunță, în partea de concluzii, constatarea încălcării ordinii de drept, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, aspect specific activității de jurisdicție. Un argument în plus îl constituie caracterul definitiv al actelor ce emană de la Agenția Națională de Integritate, acesta fiind specific actelor de jurisdicție.

Totodată, autorul susține că prevederile art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 176/2010 contravin art. 26 din Constituție, art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010, deoarece prevăd, în continuare, obligația publicării declarațiilor de avere și de interese pe pagina de internet a Agenției Naționale de Integritate și a instituției unde persoanele vizate de lege au obligația de a le depune. Or, expunerea nejustificată și repetată pe pagina de internet sau la avizierul instituției a datelor referitoare la averea și interesele persoanelor cărora legea le este aplicabilă încalcă dreptul la viață privată. Averea este un atribut al persoanei, iar publicitatea acestui element, chiar și numai prin indicarea locului situării, încalcă dreptul persoanelor vizate de Legea nr. 176/2010 la

imagine proprie și la viață privată și produce, totodată, noi criterii de discriminare, în baza situației materiale, în contradicție cu art. 16 din Constituție și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În susținerea criticii de neconstituționalitate, sunt invocate deciziile Curții Constituționale nr. 1.018 din 19 iulie 2010 și nr. 415 din 14 aprilie 2010, precum și Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțată în *Cauza Stafford împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*, 2002.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, apreciind că a fost respectată procedura de adoptare a legii criticate. De asemenea, configurația juridică a Agenției Naționale de Integritate este specifică unei autorități administrative, înzestrată să emită acte administrative și acte premergătoare necesare demarării unor proceduri judiciare diferite, cu respectarea tuturor garanțiilor constituționale în ceea ce privește exercitarea prerogativelor dreptului la apărare față de actele administrative producătoare de efecte juridice *per se*, precum rapoartele de constatare a incompatibilităților. Instanța judecătorească consideră că activitatea Agenției are caracter esențialmente administrativ, se desfășoară pe baza unei proceduri administrative stabilite prin lege și este supusă controlului judecătoresc, neavând caracteristicile unei activități jurisdicționale. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.606 din 15 decembrie 2011.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, referitor la criticile de neconstituționalitate privind procedura de legiferare, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 1.018 din 19 iulie 2010, apreciază că Legea nr. 176/2010 a fost adoptată cu respectarea principiului bicameralismului.

Referitor la celelalte critici de neconstituționalitate, Guvernul arată că Agenția Națională de Integritate este o autoritate administrativă autonomă, cu personalitate juridică, fiind înființată prin lege organică, cu respectarea dispozițiilor art. 117 alin. (3), art. 73 alin. (3) lit. t) și art. 76 alin. (1) din Constituție. Agenția nu desfășoară o activitate de jurisdicție, deoarece nu soluționează cazuri litigioase, nu pronunță hotărâri cu autoritate de lucru judecat, procedura de evaluare neidentificându-se cu principiile care guvernează procedura jurisdicțională.

Cu privire la obligația depunerii declarațiilor de avere și de interese, Guvernul consideră că reglementarea criticată instituită în considerarea necesității de a preveni faptele de corupție în cazul categoriilor de personal individualizate de legiuitor nu conține dispoziții discriminatorii, ci se aplică tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută de norma legală. Invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 1.082 din 8 septembrie 2009.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, sens în care arată că Legea nr. 176/2010, adoptată cu respectarea principiului bicameralismului, a instituit o nouă reglementare a procedurii de verificare a averilor persoanelor care ocupă funcții și demnități publice. Legea menționată nu mai prevede că actele întocmite în cursul cercetării prealabile sau a procedurii de verificare pot constitui mijloace de probă, ci doar instituie obligația organelor competente de a analiza raportul întocmit de inspectorul de integritate și de a dispune, în caz de necesitate, măsurile care se impun. Invocă aspecte din jurisprudența Curții Constituționale în materie, spre exemplu, deciziile nr. 1.018 din 19 iulie 2010,

nr. 1.606 din 15 decembrie 2011, nr. 663 din 26 iunie 2012 și nr. 29 din 5 februarie 2013.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de Agenția Națională de Integritate, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în ansamblul său, și prevederile art. 1 alin. (3), art. 6 alin. (1) lit. e), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2) și art. 20—26 din Legea nr. 176/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010.

Prevederile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 stabilesc atribuțiile Agenției Naționale de Integritate de desfășurare a activității de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege; art. 6 alin. (1) lit. e) instituie una dintre atribuțiile persoanelor responsabile cu implementarea prevederilor referitoare la declarațiile de avere și declarațiile de interese constând în afișarea și menținerea declarațiilor de avere și ale declarațiilor de interese, pe pagina de internet a instituției, dacă aceasta există, sau la avizierul propriu; art. 10 enumeră activitățile desfășurate de inspectorii de integritate; art. 12 alin. (1) și (2) reglementează îndeplinirea, de către Agenție, a activității de evaluare din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane fizice sau juridice, iar art. 20—26 privesc evaluarea conflictelor de interese și a incompatibilităților.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, art. 26 referitor la viața intimă, familială și privată, art. 44 alin. (8) și (9) privind prezumția de liceitate a averii și confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții numai în condițiile legii, art. 75 alin. (4) și (5) privind procedura adoptării unor prevederi de către prima Cameră sesizată și de către Camera decizională, art. 116 alin. (2) privind organizarea altor organe de specialitate, art. 124 alin. (2) referitor la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției și art. 126 alin. (1) referitor la realizarea justiției prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, precum și dispozițiilor cuprinse în art. 8 privind dreptul la respectarea vieții private și de familie și art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici similare (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.606 din 15 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 106 din 9 februarie 2012, Decizia nr. 663 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 596 din 21 august 2012, Decizia nr. 1.042 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 8 februarie 2013, și Decizia nr. 204 din 29 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 13 iunie 2013):

Astfel, referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă a Legii nr. 176/2010, Curtea a reținut că Legea privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative a fost supusă controlului de constituționalitate *a priori*, exercitat prin raportare la dispozițiile art. 75 alin. (4) și (5) din Constituție, invocate și în cauza de față (a se vedea Decizia nr. 1.018 din 19 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 22 iulie 2010). Curtea a statuat că legea a fost adoptată cu respectarea principiului bicameralismului, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 61 alin. (1) din Constituție și că, „în practică, [...] se pot ivi situații în care unul și același act normativ să cuprindă dispoziții care aparțin mai multor domenii de reglementare, care intră în competența decizională a ambelor Camere. Pentru astfel de situații, dispozițiile art. 75 alin. (4) și (5) din Constituție prevăd că, *«În cazul în care prima Cameră sesizată adoptă o prevedere care, potrivit alineatului (1), intră în competența sa decizională, prevederea este definitiv adoptată dacă și cea de-a doua Cameră este de acord. În caz contrar, numai pentru prevederea respectivă, legea se întoarce la prima Cameră sesizată, care va decide definitiv în procedură de urgență»*, respectiv *«Dispozițiile alineatului (4) referitoare la întoarcerea legii se aplică în mod corespunzător și în cazul în care Camera decizională adoptă o prevedere pentru care competența decizională aparține primei Camere»*.”

În aceste condiții, întrucât criteriile de partajare a competențelor celor două Camere, precum și modalitatea de soluționare a unor eventuale conflicte de competențe sunt expres prevăzute în Legea fundamentală, Curtea a constatat că fiecare Cameră a Parlamentului este obligată să aplice întocmai dispozițiile art. 75 din Constituție.

Considerentele reținute în Decizia nr. 1.018 din 19 iulie 2010, citată mai sus, își păstrează valabilitatea și în cauza de față, Curtea reținând, din urmărirea procesului legislativ, desfășurat în cele două Camere ale Parlamentului ulterior acestei decizii, că Legea privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative a fost adoptată de Camera Deputaților, în calitate de primă Cameră sesizată, și de Senat, în calitate de Cameră decizională, devenind, ulterior promulgării, Legea nr. 176/2010.

În continuare, referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă vizând, în principal, presupusul caracter jurisdicțional al activității desfășurate de Agenția Națională de Integritate, Curtea a statuat că Agenția desfășoară o activitate de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege, fără a desfășura o activitate de judecată, în sensul celor constatate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010.

De asemenea, Curtea a mai reținut că funcția jurisdicțională se caracterizează prin instituirea puterii organului de jurisdicție de a spune dreptul, de a soluționa printr-o hotărâre investită cu puterea lucrului judecat un conflict cu privire la întinderea unor drepturi subiective și de a dispune, în condițiile legii, măsuri restrictive. Această funcție se circumscrie activității

jurisdicționale propriu-zise, care se exercită numai la cerere în cadrul unei proceduri formale caracterizate prin publicitate, contradictorialitate și oralitate.

Prin urmare, având în vedere aceste elemente, Curtea a constatat că Agenția Națională de Integritate nu desfășoară o activitate de jurisdicție, ci una administrativă, deoarece se realizează și din oficiu în cadrul unei proceduri lipsite de publicitate, oralitate și contradictorialitate și deoarece în competența sa nu intră soluționarea unor cazuri litigioase și nici sancționarea încălcărilor de lege. Totodată, Agenția Națională de Integritate nu pronunță hotărâri investite cu autoritate de lucru judecat, ci întocmește rapoarte care se concretizează în evaluări ale unor fapte ori situații cu semnificație juridică a căror finalitate conferă dreptul de sesizare a instanțelor de judecată sau, după caz, a altor autorități și instituții competente în vederea dispunerii măsurilor prevăzute de lege.

Curtea nu a reținut nici critica vizând presupusa încălcare a prezumției de nevinovăție, deoarece acest principiu este susceptibil de opozabilitate numai în materie penală. De asemenea, Curtea a constatat că fiind neîntemeiată critica referitoare la compararea raportului de evaluare întocmit de inspectorul de integritate cu rechizitoriul, deoarece acest din urmă act produce efecte juridice față de un cetățean învinuit/inculpat într-o cauză, legitimând luarea unui set de măsuri restrictive. În plus, în condițiile legii, raportul inspectorului de integritate poate fi contestat la instanța de contencios administrativ (a se vedea, în sensul celor de mai sus, Decizia nr. 663 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 596 din 21 august 2012).

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate vizând încălcarea dreptului fundamental la viață intimă, familială și privată prin publicarea declarațiilor de interese, Curtea a subliniat că dreptul la viață intimă, familială și privată nu este absolut, ci, în anumite condiții, acesta poate fi supus anumitor limitări ori restricții sau ingerințe din partea autorităților (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 485 din 2 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 4 mai 2009).

În același sens, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale stabilește prin art. 8 paragraful 2 că dreptul la respectarea vieții private poate face obiectul unor restricții dacă sunt prevăzute de lege și dacă constituie măsuri necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

Aplicând aceste principii în cauză, Curtea a constatat, pe de o parte, că soluția legislativă a publicării declarațiilor de interese este justificată prin prisma scopului legal al Agenției Naționale de Integritate de asigurare a integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenire a corupției instituționale, iar pe de altă parte, că publicarea acestor declarații se realizează, potrivit art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 176/2010, prin anonimizarea datelor cu caracter personal, fiind astfel asigurate garanții împotriva unor ingerințe arbitrare. În aceste condiții, Curtea a constatat că fiind neîntemeiată critica privind încălcarea dispozițiilor art. 26 din Constituție și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În sfârșit, Curtea constată că, în raport de criticile formulate, prevederile de lege nu contravin celorlalte dispoziții din Legea fundamentală invocate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cornelia Brîndușa Novac în Dosarul nr. 2.157/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în ansamblul său, și ale art. 1 alin. (3), art. 6 alin. (1) lit. e), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2) și art. 20—26 din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 iunie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind modificarea art. 5 alin. (1) din Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.571/2012 pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 17/2011 privind controlul calității în domeniul securității aviației civile

Având în vedere necesitatea asigurării fondurilor pentru finanțarea autorității competente în domeniul securității aviației civile responsabile cu coordonarea și monitorizarea aplicării standardelor de bază comune stabilite de Regulamentul (CE) nr. 300/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2008 privind norme comune în domeniul securității aviației civile și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2.320/2002, precum și cu dezvoltarea, punerea în aplicare și menținerea programului național de securitate a aviației civile,

în temeiul prevederilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2011 privind controlul calității în domeniul securității aviației civile, aprobată cu modificări prin Legea nr. 149/2012, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor,

ministrul transporturilor, interimar, emite următorul ordin:

Art. I. — Alineatul (1) al articolului 5 din Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.571/2012 pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 17/2011 privind controlul calității în domeniul securității aviației civile, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 31 octombrie 2012, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Pentru efectuarea fiecărei activități de monitorizare a conformității, membrii echipei de audit, membrii

echipei de inspecție și membrii echipei de test beneficiază de o indemnizație după cum urmează:

- a) 500 de lei net/persoană, în cazul activității de audit;
- b) 300 de lei net/persoană, în cazul activității de inspecție;
- c) 500 de lei net/persoană, în cazul activității de test.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică până la data de 31 decembrie 2013.

p. Ministrul transporturilor, interimar,
Cristian Ghibu,
secretar de stat

București, 5 august 2013.
Nr. 1.015.

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE

ORDIN**privind aprobarea Corrigendumului nr. 1 la Ghidul solicitantului — Condiții specifice pentru cererea de propuneri de proiecte de tip strategic nr. 126 „Schema de garanție pentru tineri” pentru implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013”**

Având în vedere:

- Programul operațional sectorial Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013, aprobat prin Decizia CE nr. 5.811 din 22 noiembrie 2007;
  - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, cu modificările și completările ulterioare;
  - Hotărârea Guvernului nr. 218/2012 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, cu modificările ulterioare;
  - Hotărârea Guvernului nr. 457/2008 privind cadrul instituțional de coordonare și de gestionare a instrumentelor structurale, cu modificările și completările ulterioare;
  - Hotărârea Guvernului nr. 759/2007 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin programele operaționale, cu modificările și completările ulterioare;
  - Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare;
  - Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al ministrului finanțelor publice nr. 1.117/2.170/2010 pentru stabilirea regulilor de eligibilitate și a listei cheltuielilor eligibile în cadrul operațiunilor finanțate prin Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013”;
  - Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 31/2010 privind aprobarea Manualului de identitate vizuală pentru instrumentele structurale 2007—2013 în România;
  - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare;
  - Hotărârea Guvernului nr. 875/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, cu modificările și completările ulterioare;
  - Hotărârea Guvernului nr. 10/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, cu modificările și completările ulterioare;
  - Ordinul ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice nr. 1.110/2013 privind aprobarea Ghidului solicitantului — Condiții specifice pentru cererile de propuneri de proiecte de tip strategic nr. 126 pentru implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013”;
  - reglementări comunitare și naționale aplicabile,
- în baza art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 10/2013, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Corrigendumul nr. 1 la Ghidul solicitantului — Condiții specifice pentru cererea de propuneri de proiecte de tip strategic nr. 126 „Schema de garanție pentru tineri” pentru implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013”, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, prin Direcția generală Autoritatea de management pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane, va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin modifică Ordinul ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice nr. 1.110/2013 privind aprobarea Ghidului solicitantului — Condiții specifice pentru cererea de propuneri de proiecte de tip strategic nr. 126 pentru implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 și 367 bis din 20 iunie 2013.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Mariana Câmpeanu

CORRIGENDUM Nr. 1

la Condițiile specifice pentru cererile de propuneri de proiecte nr. 126 — DMI 5.1 Schema de garanție pentru tineri

Varianta inițială	Varianta modificată prin corrigendum
<p>Cap. 2: Cererea de propuneri de proiecte de tip strategic „Fii activ pe piața muncii!”</p> <p>În cadrul acestei cereri de propuneri de proiecte sunt promovate proiecte care îndeplinesc cumulativ următoarele două condiții:</p> <p>(1) activitățile proiectului urmează să fie implementate în cel puțin 4 regiuni de dezvoltare, cu mențiunea că, pentru fiecare regiune de dezvoltare inclusă în proiect, costurile de implementare a activităților trebuie să fie mai mari de 10% și</p> <p>(2) urmăresc în principal atragerea și menținerea a cât mai multor tineri pe piața muncii, în vederea obținerii unei rate cât mai mare de ocupare, reducerea șomajului de lungă durată prin acțiuni, preventive și corective, îmbunătățirea capacității de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă, a șomerilor, în special a șomerilor de lungă durată și a persoanelor inactice.</p> <p>Cap. 4: Condiții de eligibilitate Subcap. 4.4: Cheltuieli eligibile</p> <p>5. Taxe</p> <p>5.1. Taxe de certificare a competențelor (inclusiv taxe de certificare a competențelor profesionale obținute pe alte căi decât cele formale)</p> <p>5.2. Taxe de eliberare a certificatelor de calificare</p> <p>5.3. Taxe de evaluare/acreditare/autorizare a programelor de formare/educație</p> <p>5.4. Taxe pentru participarea la programe de formare/educație</p> <p>Cap. 5: Procesul de evaluare și selecție Subcap. 5.1: Grile de evaluare și selecție Anexa 2 — Grila evaluare faza B</p> <p>1.9. Contribuția proiectului la realizarea indicatorilor — Numărul șomerilor de lungă durată participanți la programe integrate</p> <p>1.10. Contribuția proiectului la realizarea indicatorilor — Număr de participanți la instruire care și-au găsit un loc de muncă în termen de 6 luni</p> <p>1.11. Contribuția proiectului la realizarea indicatorilor — Număr de participanți la instruire</p> <p>Cap. 7: Procesul de contractare (...)</p> <p>2. Pentru societăți comerciale înființate în baza Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată:</p> <p>(...)</p> <p>d) Bilanțul contabil pentru fiecare din ultimii 2 ani fiscali încheiați. Bilanțul contabil trebuie să fie copie a exemplarului depus la organul fiscal în raza căruia funcționează, trebuie să fie vizibil numărul de înregistrare și antetul cu datele de identificare complete (în copie conform cu originalul)</p> <p>(...)</p> <p>3. Pentru organizații nonprofit înființate în baza Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare:</p> <p>(...)</p> <p>(d) Bilanțul contabil pentru fiecare din ultimii 2 ani fiscali încheiați. Bilanțul contabil trebuie să fie copie a exemplarului depus la organul fiscal în raza căruia funcționează, trebuie să fie vizibil numărul de înregistrare și antetul cu datele de identificare complete (în copie conform cu originalul);</p> <p>(...)</p> <p>• Declarație privind existența resurselor administrative, prin indicarea numărului total de angajați în fiecare din ultimii 2 ani</p>	<p>În cadrul acestei cereri de propuneri de proiecte sunt promovate proiecte care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:</p> <p>(1) activitățile proiectului urmează să fie implementate în cel puțin 4 regiuni de dezvoltare, cu mențiunea că, pentru fiecare regiune de dezvoltare inclusă în proiect, costurile de implementare a activităților trebuie să fie mai mari de 10%;</p> <p>(2) grupul-țintă să aibă domiciliul/reședința în regiunile de implementare;</p> <p>(3) urmăresc în principal atragerea și menținerea a cât mai multor tineri pe piața muncii, în vederea obținerii unei rate cât mai mare de ocupare, reducerea șomajului de lungă durată prin acțiuni, preventive și corective, îmbunătățirea capacității de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă, a șomerilor, în special a șomerilor de lungă durată și a persoanelor inactice.</p> <p>5. Taxe</p> <p>5.1. Taxe de eliberare a certificatelor de calificare</p> <p>5.2. Taxe de evaluare/acreditare/autorizare a programelor de formare/educație</p> <p>5.3. Taxe de participare la programe de formare/educație</p> <p>1.10. Contribuția proiectului la realizarea indicatorilor — Numărul șomerilor de lungă durată participanți la programe integrate</p> <p>1.11. Contribuția proiectului la realizarea indicatorilor — Număr de participanți la instruire care și-au găsit un loc de muncă în termen de 6 luni</p> <p>1.12. Contribuția proiectului la realizarea indicatorilor — Număr de participanți la instruire</p> <p>2. Pentru societăți comerciale înființate în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare:</p> <p>(...)</p> <p>d) Bilanțul contabil pentru fiecare din ultimii 3 ani fiscali încheiați. Bilanțul contabil trebuie să fie copie a exemplarului depus la organul fiscal în raza căruia funcționează, trebuie să fie vizibile numărul de înregistrare și antetul cu datele de identificare complete (în copie conform cu originalul)</p> <p>(...)</p> <p>3. Pentru organizații nonprofit înființate în baza Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare:</p> <p>(...)</p> <p>(d) Bilanțul contabil pentru fiecare din ultimii 3 ani fiscali încheiați. Bilanțul contabil trebuie să fie copie a exemplarului depus la organul fiscal în raza căruia funcționează, trebuie să fie vizibile numărul de înregistrare și antetul cu datele de identificare complete (în copie conform cu originalul);</p> <p>(...)</p> <p>• Declarație privind existența resurselor administrative, prin indicarea numărului total de angajați în fiecare din ultimii 3 ani</p>

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea instituirii unor reguli pe piața de echilibrare

Având în vedere prevederile art. 70 lit. a) și ale art. 75 alin. (2) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, precum și ale art. 14 alin. (7) și (9) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. c) și ale art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă instituirea unor reguli pe piața de echilibrare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Participanții la piața de energie electrică, Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. și Societatea Comercială Opcom — S.A. duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Entitățile organizatorice de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin, se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 33/2012 privind instituirea unor reguli pe piața de echilibrare aplicabile producției de energie electrică ce beneficiază de sisteme de promovare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 4 septembrie 2012.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 2 august 2013.
Nr. 60.

ANEXĂ

Instituirea unor reguli pe piața de echilibrare

Art. 1. — (1) Prezentele reguli reflectă noile prevederi ale cadrului legislativ în vigoare.

(2) Noțiunile și definițiile utilizate în prezentele reguli sunt prevăzute în:

a) Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 16 iulie 2012;

b) Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 13 august 2010, cu modificările și completările ulterioare;

c) Ordinul președintelui ANRE nr. 51/2009 privind aprobarea Normei tehnice „Condiții tehnice de racordare la rețelele electrice de interes public pentru centralele electrice eoliene”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 11 mai 2009, cu modificările și completările ulterioare;

d) Ordinul președintelui ANRE nr. 23/2010 privind aprobarea Regulamentului de calificare a producției de energie electrică în cogenerare de înaltă eficiență și de verificare și monitorizare a consumului de combustibil și a producțiilor de energie electrică și energie termică utilă în cogenerare de înaltă eficiență, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 596 și 596 bis din 23 august 2010;

e) Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 30/2013 privind aprobarea Normei tehnice „Condiții tehnice de racordare la rețelele electrice de interes public pentru centralele electrice fotovoltaice”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 30 mai 2013;

f) Ordinul președintelui ANRE nr. 32/2013 privind aprobarea Regulamentului de programare a unităților de producție și a consumatorilor dispecerizabili, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 3 iunie 2013.

(3) — Abrevierile utilizate în prezentele reguli sunt următoarele:

- a) ANRE — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei;
- b) CD — consum dispecerizabil;
- c) CEED — centrala electrică eoliană dispecerizabilă;
- d) CEFD — centrala electrică fotovoltaică dispecerizabilă;
- e) OPE — operatorul pieței de echilibrare;
- f) PE — piața de echilibrare;
- g) PIP — prețul de închidere al PZU;
- h) PRE — parte responsabilă cu echilibrarea;
- i) PZU — piața pentru ziua următoare;
- j) SEN — Sistemul energetic național;
- k) UD — unitate de producție energie electrică dispecerizabilă;
- l) UD — EE — unitate dispecerizabilă care produce energie electrică din energie eoliană;
- m) UD — EF — unitate dispecerizabilă care produce energie electrică din energie solară.

Art. 2. — CEED, respectiv CEFD sunt asimilate cu UD în toate reglementările aplicabile, cu luarea în considerare a prevederilor din prezentele reguli și cu exceptarea de la obligațiile privind modificarea declarațiilor de disponibilitate prevăzute la art. 12 lit. c) din Regulamentul de programare a unităților de producție și a consumatorilor dispecerizabili, aprobat prin Ordinul președintelui ANRE nr. 32/2013.

Art. 3. — Limita minimă de preț a ofertei preț-cantitate pe PE este de 0,1 lei/MWh, pentru toate categoriile de UD.

Art. 4. — (1) Puterea UD care este oferită la 0,1 lei/MWh se reduce numai după reducerea de putere a tuturor celorlalte UD. În vederea realizării unei ierarhizări la reducerea de putere, pentru UD care au oferte de reducere de putere la același preț, se stabilesc următoarele categorii:

1. UD care beneficiază de acces garantat la rețelele electrice și de dispecerizare cu prioritate:

- a) UD — EE;
- b) UD — EF;
- c) UD de producere a energiei electrice în cogenerare, pentru energia electrică produsă în cogenerare de înaltă eficiență, în limita capacității calificate de ANRE;
- d) UD de producere a energiei electrice din surse hidro declarate cu hidraulicitate ridicată. Se consideră situație de hidraulicitate ridicată situația în care, pentru UD respectivă, există pericol de deversare;
- e) UD de producere a energiei electrice din sursă nucleară, operaționale la data intrării în vigoare a prezentului ordin;
- f) UD de producere a energiei electrice pe bază de cărbune, care beneficiază de prevederile Hotărârii Guvernului nr. 138/2013 privind adoptarea unor măsuri pentru siguranța alimentării cu energie electrică, corespunzător capacităților și duratei prevăzute în actul normativ menționat.

2. UD care produc energie electrică din surse regenerabile de energie, altele decât cele menționate la pct. 1 lit. a), b) și d).

3. UD altele decât cele menționate la pct. 1 și 2.

(2) Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. (C.N. „Transelectrica” — S.A.) realizează și aplică proceduri publice, avizate de ANRE, de verificare a:

a) energiei electrice ce se încadrează în prevederile alin. (1) pct. 1) lit. c), corespunzător prevederilor Ordinului președintelui ANRE nr. 23/2010;

b) situațiilor de hidraulicitate ridicată și a energiei electrice aferente, conform celor specificate la alin. (1) pct. 1) lit. d);

c) energiei electrice ce se încadrează în prevederile alin. (1) pct. 1) lit. f), corespunzător prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 138/2013.

Art. 5. — (1) Pentru fiecare UD/CD, prețurile din ofertele zilnice pe PE se corelează cu PIP al PZU astfel:

a) prețul ofertelor pe piața de echilibrare pentru un interval orar trebuie să fie mai mic sau egal cu suma dintre PIP al PZU pentru același interval orar și valoarea de 450 lei/MWh, valabil până la 31 decembrie 2013;

b) pentru un producător/consumator ce deține una/unul sau mai multe UD/CD, diferența dintre cel mai mare preț din ofertele aferente unui interval orar pentru UD din portofoliu/CD din portofoliu și cel mai mic preț al ofertelor pentru UD din portofoliu/CD din portofoliu aferente aceluiași interval orar este de maximum 250 lei/MWh.

(2) Portofoliul de unități al unui participant la piața de echilibrare pentru care se aplică alin. (1) lit. b), se definește astfel:

a) pentru producători, reprezintă totalitatea UD pe care le exploatează, care se încadrează într-o singură categorie din cele prevăzute la art. 4 alin. (1), pct. 1, 2 sau 3; pentru alin. (1) fiecare literă reprezintă o categorie aparte;

b) pentru un consumator, reprezintă totalitatea CD pe care acesta le exploatează.

(3) C.N. „Transelectrica” — S.A. realizează o procedură publică de stabilire a agregării UD ale producătorilor pe portofolii, conform prevederilor de la alin. (2), și avizează portofoliile propuse de aceștia, în baza acestei proceduri care trebuie avizată în prealabil de ANRE.

(4) Dacă un producător deține mai multe portofolii de UD, prevederile din prezentele reguli se aplică corespunzător pentru fiecare din acestea.

(5) Pentru un interval orar în care nu există PIP deoarece PZU nu s-a închis, se consideră valoarea PIP din același interval orar al aceleiași zile a săptămânii anterioare sau, dacă nici pentru acesta nu există PIP, cel din același interval orar al aceleiași zile a ultimei săptămâni pentru care există PIP.

(6) În momentul primirii fiecărei oferte zilnice, OPE verifică respectarea cerințelor prevăzute la alin. (1) coroborat cu art. 3 și informează participantul la PE referitor la acceptarea sau respingerea ei.

(7) Oferta zilnică respinsă, care nu este corectată în limita de timp prevăzută în reglementările aplicabile, este respinsă definitiv și va fi tratată ca în situația în care nu ar fi fost trimisă.

(8) La solicitarea producătorilor sau din proprie inițiativă, dar nu mai mult de o dată pe an, ANRE actualizează valoarea care se adaugă la PIP, precizată la alin. (1) lit. a), astfel încât să acopere cel mai mare cost unitar justificat rezultat pe UD. Actualizarea se realizează pe baza analizei costurilor justificate

pe UD transmise de producători la ANRE, cu excepția UD care beneficiază de scheme de susținere.

Art. 6. — (1) Selectarea energiei de echilibrare aferentă reducerii de putere se realizează în următoarea ordine:

a) în ordinea de merit de reducere de putere, se dispun reducerile corespunzătoare de putere în funcție de necesitățile echilibrării sistemului, pentru ofertele care au prețul mai mare de 0,1 lei/MWh, până la minim tehnic, în cazul UD formate din grupuri turbogeneratoare termoenergetice și nucleare sau integral pentru celelalte UD;

b) se reduce puterea UD-urilor care fac parte din portofoliile prevăzute la art. 4 alin. (1) pct. 1 și a căror putere depășește puterea comunicată în notificările fizice transmise înainte de intervalul de livrare la OPE pentru intervalul respectiv, până se ajunge la puterea notificată de acestea, proporțional cu această putere, în trepte rotunjite la multiplu de 1 MWh/h;

c) se selectează UD formate din grupuri turbogeneratoare termoenergetice care vor fi oprite, prin selectarea ofertelor de reducere integrală de putere ale UD prevăzute la art. 4 alin. (1) pct. 3, cu condiția menținerii nivelului necesar al capacității SEN de a satisface în permanență cererile de putere ale consumatorilor, luând în considerare ieșirile din funcțiune ale elementelor sistemului, atât cele programate, cât și cele rezonabil de așteptat a se produce neprogramat, precum și cu păstrarea nivelului de siguranță a funcționării SEN.

(2) În cazul necesității reducerii de putere oferite la 0,1 lei/MWh se procedează în următoarea ordine:

a) se reduc puterile din ofertele aferente UD menționate la art. 4 alin. (1) pct. 3, până la minim tehnic, în cazul UD formate din grupuri turbogeneratoare termoenergetice sau integral, în cazul celorlalte UD;

b) se reduc puterile din ofertele aferente UD menționate la art. 4 alin. (1) pct. 2 până la minim tehnic, în cazul UD formate din grupuri termoenergetice sau integral, în cazul UD formate din grupuri hidroenergetice;

c) se reduc puterile din ofertele aferente UD menționate la art. 4 alin. (1) pct. 1 până la minim tehnic pentru UD prevăzute la art. 4 alin. (1) pct. 1 lit. c), e) și f) și până la oprire pentru celelalte UD.

(3) Dacă oferta de reducere de putere de la alin. (2) lit. a), b) sau c) este mai mare decât necesarul puterii de echilibrare, atunci OPE selectează energia de echilibrare aferentă fiecărei UD, proporțional cu puterea orară prevăzută în oferta acesteia pentru intervalul orar respectiv, pentru prețul respectiv, în trepte rotunjite la multiplu de 1 MWh/h.

(4) Reducerea de putere pentru UD-EE și pentru UD-EF trebuie realizată astfel încât nicio valoare a puterii produse de UD în intervalul respectiv să nu fie mai mare decât puterea rezultată din dispoziția de dispecer, definită conform reglementărilor prevăzute la art. 1 alin (2). OPE urmărește modul în care producătorii respectă această prevedere.

(5) OPE publică pe pagina sa de internet o informare referitoare la motivele reducerilor de putere pe PE pentru UD-urile prevăzute la art. 4 alin. (1) pct. 1. Această informare cuprinde motivul fiecărei reduceri, puterea redusă, numele producătorului și locația UD respective.

(6) În cazul selectării energiei de echilibrare aferente creșterii de putere, oferită la același preț, de 0,1 lei/MWh, se procedează astfel:

a) se crește puterea UD-urilor care fac parte din portofoliile prevăzute la art. 4 alin. (1) pct. 1, până la epuizarea ofertelor cu prețul respectiv din această categorie, dar nu mai mult decât este necesar pentru echilibrarea SEN, proporțional cu tranșele oferite la prețul respectiv, în trepte rotunjite la multiplu de 1 MWh/h;

b) se crește puterea UD-urilor care fac parte din portofoliile prevăzute la art. 4 alin. (1) pct. 2, până la epuizarea ofertelor cu prețul respectiv din această categorie, dar nu mai mult decât este necesar pentru echilibrarea SEN, proporțional cu tranșele oferite la prețul respectiv, în trepte rotunjite la multiplu de 1 MWh/h;

c) se crește puterea UD-urilor care fac parte din portofoliile prevăzute la art. 4 alin. (1) pct. 3, până la epuizarea ofertelor cu prețul respectiv din această categorie, dar nu mai mult decât este necesar pentru echilibrarea SEN, proporțional cu tranșele oferite la prețul respectiv, în trepte rotunjite la multiplu de 1 MWh/h.

(7) Dacă energia din ofertele cu același preț, diferit de 0,1 lei/MWh, este mai mare decât energia necesară pentru echilibrarea SEN selecția energiei de echilibrare se face proporțional cu cantitatea oferită la acel preț, rotunjită la 1 MWh/h, atât la creștere, cât și la reducere.

Art. 7. — (1) În situația în care OPE constată că pe parcursul ultimilor 3 luni un producător a realizat mai mult de 40% din volumul tranzacțiilor pe un tip de reglaj și sens, OPE publică ofertele și tranzacțiile din PE ale acestuia pe pagina web a OPE, în termen de 30 de zile de la sfârșitul intervalului analizat.

(2) OPE continuă să publice ofertele și tranzacțiile menționate la alin. (1) până când volumul tranzacțiilor realizate de acel producător scade sub 40% din volumul total al tranzacțiilor înregistrate pentru respectivul tip de reglaj și sens, timp de 3 luni consecutive.

Art. 8. — (1) În termen de două luni de la intrarea în vigoare a prezentului ordin, C.N. „Transelectrica” — S.A. realizează procedurile de verificare a încadrării ofertelor în cerințele prevăzute la art. 4 și 5 și le transmite la ANRE pentru avizare.

(2) În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, C.N. „Transelectrica” — S.A. implementează în sistemul informatic al pieței de echilibrare verificarea automată a încadrării ofertelor în cerințele prevăzute la art. 5.

(3) În perioada prevăzută la alin. (2), producătorii răspund de realizarea ofertelor în condițiile prezentului ordin, iar OPE verifică conformitatea acestora în raport cu dispozițiile legale incidente, având obligația de a comunica ANRE abaterile constatate, în termen de maximum 30 de zile de la data constatării acestora.

Art. 9. — Redistribuirea costurilor/veniturilor suplimentare rezultate din funcționarea PE către PRE-uri se realizează proporțional cu valoarea măsurată a consumului fiecărei PRE din luna respectivă.

Art. 10. — Prevederile art. 9 se aplică începând cu decontarea aferentă pieței de echilibrare pentru luna următoare celei de intrare în vigoare a prezentelor reguli.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă**privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii începând cu perioada de aplicare 24 iulie—23 august 2013**

În baza dispozițiilor art. 5 și art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 15, 16 și 17 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 iulie—23 august 2013, ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii sunt următoarele:

- 1,02% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în lei;
- 0,42% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în euro;
- 0,17% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în dolari SUA.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

Mugur Constantin Isărescu

București, 9 august 2013.

Nr. 24.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă**privind rata dobânzii penalizatoare pentru deficitele de rezerve minime obligatorii în monedă națională începând cu perioada de aplicare 24 august—23 septembrie 2013**

În baza dispozițiilor art. 5 și art. 8 alin. (4) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 12 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 august—23 septembrie 2013, rata dobânzii penalizatoare pentru deficitele de rezerve minime obligatorii constituite în monedă națională este de 11,25% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

Mugur Constantin Isărescu

București, 9 august 2013.

Nr. 25.

C I R C U L A R Ă
**privind ratele dobânzilor penalizatoare pentru deficitele de
rezerve minime obligatorii în valută începând cu perioada de
aplicare 24 august—23 septembrie 2013**

În baza dispozițiilor art. 5 și art. 8 alin. (4) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 12 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 august—23 septembrie 2013, ratele dobânzilor penalizatoare pentru deficitele de rezerve minime obligatorii în valută sunt următoarele:

- 11,00% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în euro;
- 11,00% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în dolari SUA.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 9 august 2013.
Nr. 26.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

